

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2006 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

W składzie:

Przewodniczący - Sędzia SR (del.) Danuta Brejtkopf

Protokolant apl. radc. Michał Jochemczak

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2006 r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z powództwa Z E P -A -K SA w K
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
zainteresowany: Paweł K:

o wstrzymanie dostaw ciepła

I. oddala odwołanie

II. zasądza od Z E P -A -K SA w K , na

rzecz:

1. Pawła K kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt zł) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Danuta Brejtkopf

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 18.11.2004 r. pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stwierdził, iż wstrzymanie dostaw ciepła przez powoda Z E P -A -K SA w K , zainteresowanemu Pawłowi K było nieuzasadnione.

Decyzję Prezes URE oparł na następujących ustaleniach:

W dniu 28.01.2004 r. powód i zainteresowany zawarł umowę na sprzedaż energii cieplnej w sezonie grzewczym 2003/2004 r.

Z uwagi na powstanie zaległości w uregulowaniu opłat za energię, powód pismem z dnia 7.05.2004 r. poinformował zainteresowanego o konieczności realizowania zobowiązań wynikających z zawartej umowy. Pismem z 30.06.2004 r. wezwał zainteresowanego do zapłaty bieżącego zadłużenia oraz spłaty zaległego w terminie do dnia 5.07.2004 r. Następnie pismem z 9.07.2004 r. poinformował zainteresowanego o rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia z dniem 12.07.2004 r. oraz wstrzymał dostarczanie ciepła do gospodarstwa ogrodniczego prowadzonego przez P. K

Pozwany stwierdził, iż zgodnie z art. 6 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne przedsiębiorstwa energetyczne mogą wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w przypadku gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty należności.

Pozwany podniósł, iż zawarta między powodem a zainteresowanym umowa z dnia 28.01.2004 r. stanowiła, iż „Sprzedawcy przysługuje prawo rozwiązania umowy w przypadkach wynikających z zapisów określonych w § 7 i 8 bez wypowiedzenia, jedynie za pisemnym powiadomieniem odbiorcy”, § 1 umowy stanowił, że „sprzedawca zastrzega sobie możliwość przerwania dostaw ciepła w przypadku nie regulowania bieżących należności i spłat zaległości zgodnie z niniejszą umową”, w § 8 umowy odbiorca zobowiązał się pod rygorem rozwiązania umowy bez wypowiedzenia i przerwania dostaw ciepła do określonego regulowania należności bieżących i spłaty zadłużenia.

Z uwagi na treść art. 6 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne, umożliwiający zastosowanie umownych, mniej korzystnych dla odbiorcy, zasad wstrzymania do-

staw, oraz jako *lex specialis* wyłączający zastosowanie ogólnych zasad przewidzianych w Kodeksie cywilnym, zapisy § 7 i 8 umowy nie mogą mieć zastosowania w sprawie wstrzymania dostaw ciepła dla p. P. K.

Pozwany stwierdził, iż w dniu 30.06.2004 r. powód skierował do zainteresowanego wezwanie do zapłaty z dnia 30.06.2004 r. wyznaczając termin do dnia 5.07.2004 r. i poinformował o zamiarze wypowiedzenia umowy po tym terminie. Następnie pismem z dnia 9.07.2004 r. powód poinformował zainteresowanego o rozwiązaniu umowy z dniem 12.07.2004 r. i w tym dniu zostały wstrzymane dostawy ciepła.

Pozwany stwierdził, iż co prawda zainteresowany został wezwany do zapłaty w wyznaczonym, dodatkowym terminie, ale nie był to termin dwutygodniowy, tylko pięciodniowy, co jest niezgodne z art. 6 ust. 3a ustawy - Prawo energetyczne.

Od decyzji odwołanie złożył Z E P -A -K SA w K. Powód stwierdził, iż nie ma do niego zastosowania art. 6 ust. 3a ustawy - Prawo energetyczne. Przepis ten ma zastosowanie do przedsiębiorstw zajmujących się przesyłaniem i dystrybucją ciepła, powód natomiast działa na podstawie koncesji jako wytwórca a nie dystrybutor ciepła. Podstawą do zawarcia umowy o dostawę ciepła jest, dla powoda, prawo energetyczne oraz art. 385¹ kc pozwalający ułożyć stronom stosunek umowny wg swego uznania.

Zdaniem powoda miał on więc prawo tak ułożyć stosunek umowny z zainteresowanym by rozwiązać umowę bez wypowiedzenia, gdy odbiorca nie reguluje swych zobowiązań.

Powód stwierdził, iż pismem z dnia 7.05.2004 r. kierowanym bezpośrednio do P. K. wzywał go do uregulowania części zaległych należności.

W piśmie z dnia 4.06.2004 r. skierowanym do jednego z gwarantów umowy, a którego kopię doręczono p. P. K., wyznaczono kolejny termin uregulowania należności. Zatem pismo z dnia 30.06.2004 r. było, zdaniem powoda, trzecim kolejnym pismem wyznaczającym dodatkowy termin do uregulowania

zobowiązań a zatem, zdaniem powoda, nawet gdyby przyjąć, że w sprawie niniejszej ma zastosowanie przepis art. 6a ust. 3a prawa energetycznego, to wstrzymanie dostaw nastąpiło po upływie terminów ustawowych.

Powód stwierdził, iż Prezes URE wydając decyzję nie uwzględnił, że zawarta pomiędzy stronami umowa ma charakter umowy przedpłatowej. Podstawą dopuszczalności takiego rozwiązania stanowi art. 6a prawa energetycznego, który nie zawiera ograniczenia stosowania, tak jak art. 6, do przedsiębiorstw energetycznych, którym, zdaniem powoda, Z. E. P -A -K SA nie jest.

O przedpłatowym charakterze umowy świadczyć ma art. 8 umowy z 28.01.2004 r.. Zdaniem powoda brak jest podstaw do uznania, że dokonał on wstrzymania dostaw ciepła niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

Zainteresowany wniósł o oddalenie odwołania.

Zainteresowany stwierdził, że działanie powoda jest dla niego krzywdzące i spowodowało szkody w prowadzonej przez zainteresowanego działalności ogrodniczej.

Zainteresowany stwierdził, że odwołanie stanowi luźną polemikę z poglądami wyrażonymi przez prezesa URE w zaskarżonej decyzji. Tymczasem przedmiotowe postępowanie toczy się według przepisów o postępowaniu w sprawach gospodarczych, tym samym do odwołania powoda odpowiednie zastosowanie znajduje przepis art. 479¹² kpc, który przewiduje obowiązek podniesienia w odwołaniu wszystkich twierdzeń, zarzutów i dowodów, na których powód opiera swoje stanowisko.

Zainteresowany stwierdził, że powód jest przedsiębiorstwem energetycznym, do którego należy stosować przepisy ustawy – Prawo energetyczne tj. art. 3 pkt 12, 13 oraz art. 6 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne.

Zainteresowany stwierdził, iż powoływanie się powoda na treść umowy z 28.01.2004 r. nie może oznaczać uchylecia obowiązywania art. 6 ust. 3a prawa energetycznego. W zakresie w jakim postanowienia tej umowy (§ 7, § 8) są

sprzeczne z art. 6 ust. 3a prawa energetycznego, uznać należy je za nieważne /art. 58 § 1 kc/.

Przepis art. 6 ust. 3a prawa energetycznego ma charakter bezwzględnie obowiązujący i stanowi ustawowe ograniczenie zasady swobody umów, na która powołał się powód.

Zainteresowany stwierdził, że w pismach z dnia 7.05.2004 r. oraz z dnia 4.06.2004 r. brak jest uprzedniego powiadomienia zainteresowanego, że bezskuteczny upływ terminu zastrzeżonego do zapłaty będzie rodził skutek w postaci wypowiedzenia umowy /zgodnie z wymogiem art. 6 ust. 3a prawa energetycznego/.

W „piśmie uzupełniającym” z 23.03.2006 r. powód stwierdził, iż art. 6 ust. 3a ustawy – prawo energetyczne, który wprowadza stosowny termin wypowiedzenia nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie, z uwagi na obowiązywanie przedpłatowego systemu płatności za dostarczone ciepło. Umowa z 28.01.2004 r. ma charakter umowy przedpłatowej, której istotą jest zapłacenie „z góry” za taką ilość energii na jaką odbiorca wyraża zapotrzebowanie, umowa ta była negocjowana z P. K indywiduallynie. Artykuł 6 ust. 3a ustawy dotyczy umowy, jaka jest zwykle zawierana przez Z E z odbiorcami a nie umowy przedpłatowej zawartej z P. K .

Powód stwierdził również, iż dochował terminu wypowiedzenia umowy stwierdzając w piśmie z 7.05.2004 r., iż oczekuje od zainteresowanego wpłaty zaległych płatności, nieuregulowanie tej kwoty spowoduje działania windykacyjne ze strony powoda, włączając w to sięgnięcie po inne określone w umowie sankcje. Zdaniem powoda pismo z dnia 30.06.2004 r. wyznaczało zatem jedynie ostateczny termin zapłaty na dzień 5 lipca 2004 r., nie miało ono charakteru ostatecznego wezwania do zapłaty, o którym mowa w art. 6 ust. 3a prawa energetycznego.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył co następuje:

Odwołujący jest przedsiębiorcą energetycznym w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy – prawo energetyczne co wynika choćby z § 1 ust. 2 pkt 2 umowy z 28.01.2004 r. zawartej z zainteresowanym /karta 11 akt administracyjnych/.

Zobowiązany jest zatem do stosowania, w działalności gospodarczej oraz umowach z odbiorcami przepisów ustawy z dnia 10.04.1997 r. – prawo energetyczne w całości a nie wybiórczo.

Powód twierdzi, iż obowiązuje go art. 6a ustawy – prawo energetyczne a nie obowiązuje art. 6 ust. 3a z uwagi na „przedpłatowy charakter” umowy z 28.01.2004 r., której istotą jest zapłacenie „z góry” za zapotrzebowaną przez odbiorcę ilość energii, pomijając przy tym treść § 1 pkt 1 umowy zobowiązującą odbiorcę do spłaty /jednocześnie z opłatami za bieżące zużycie ciepła/ jego zadłużenia oraz przyjmując do rozliczeń płatności wartości zamówionej mocy i faktycznie zużytych ilości energii cieplnej za każdy miniony miesiąc (§ 4 umowy), co wskazywałoby jednak na inny niż „przedpłatowy” jej charakter (opłata za faktycznie zużytą ilość za miniony miesiąc).

Zgodnie z art. 6 ust. 3a ustawy – prawo energetyczne przesłankami uzasadniającymi wstrzymanie dostaw ciepła są m.in. powiadomienie odbiorcy na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenie dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

W treści pisma powoda skierowanego do zainteresowanego w dniu 7.05.2004 r. /karta 80 akt adm./ brak jest konkretnego zapisu o zamiarze wypowiedzenia umowy; nie można za takowy uznać ogólnikowego twierdzenia, iż „nie uregulowanie tej wpłaty (...) nie wyklucza sięgnięcia do innych określonych w umowie sankcji”.

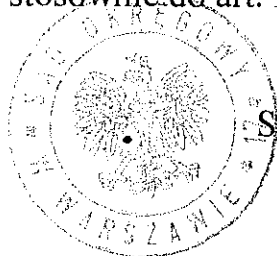
Przedsiębiorstwo energetyczne, mające zamiar skorzystania z tak dotkliwej dla odbiorcy sankcji jaką jest wstrzymanie dostaw ciepła winno w sposób wyraźny i nie budzący wątpliwości powiadomić go o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczyć mu dodatkowy 14 dniowy termin do zapłaty.

Za nieuprawnione uznać też należy twierdzenie powoda, iż pismo z dnia 4.06.2004 r. /karta 81 akt adm./ skierowane do gwaranta umowy i przesłane do wiadomości zainteresowanego wywołuje skutki przewidziane art. 6 ust. 3a ustawy, w stosunku do odbiorcy ciepła, skoro o skutkach tych, w sposób zgodny z przepisami ustawy należy bezpośrednio powiadomić odbiorcę.

Jednoznaczne i wyraźne wezwanie do zapłaty należności pod rygorem rozwiązania wiążącej strony umowy zawiera pismo powoda z dnia 30.06.2004 r. /akta 82 akt adm./. Wyznaczenie w dniu 30.06.2004 r. dodatkowego terminu do zapłaty do dnia 5.07.2004 r. nastąpiło z naruszeniem art. 6 ust. 3a prawa energetycznego, zatem decyzję Prezesa URE uznać należy za prawidłową.

Mając powyższe na uwadze na zasadzie art. 479⁵³ § 1 kpc orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono stosownie do art. 98 i 99 kpc.

SSR Danuta Brejtkopf

Na oryginał właściwe podpisy

Za zgodność

Sekretarz